

T. BOKANIĆ, gradska loža u Hvaru

prvom katu gradske vijećnice u Trogiru. U Zadru je za crkvu Sv. Marije izradio i potpisao kameni oltar (od 1840. u Ninu). Za bratovštinu Gospe od Karmela izradio je 1605. oltar u hvarskoj katedrali (od 1750. u Brusju). Pripisuju mu se gradska loža u Hvaru, jedan od najistaknutijih spomenika manirističkoga stila, te oltar u crkvi Sv. Marije u Poselju na Visu.

LIT.: K. *Prijatelj*, Bokanićeva radionica u Trogiru, Anali—Dubrovnik, 1952. — *Isti*, Umjetnost 17. i 18. st. u Dalmaciji, Zagreb 1956. — D. *Domančić*, Bokanićev ninski oltar, Prilozi—Dalmacija, 1956. — C. *Fisković*, Trifun Bokanić na Hvaru, Peristil, 1973—74, 16—17. — *Horvat—Matejčić—Prijatelj*, Barok. I. Pet.

BOL, selo na J strani otoka Brača, nastalo na mjestu naselja iz rim. doba. SZ od mjesta, na brdu *Koštilo* nalaze se tragovi prapov. utvrde, na bolskom Rātu ostaci rim. spremnika za vodu, a u zbirci dominikanskoga samostana čuvaju se nalazi iz rim. nekropola, natpisi i starokršč. sarkofag. Crkva Sv. Ivana i Teodora na položaju kasnoant. građevnoga sklopa s utvrdom, sagrađena je u VII. st. i obnovljena u doba rane romanike. Iz crkve potječe predromanička oltarna pregrada urešena pletrom. Iz doba gotike je kuća (kaštil) sagrađena na ist. strani luke. Poč. XVII. st. soprakomit bračke galije Vusio gradi na drugoj strani luke svoj kaštel, a nedugo nakon toga podiže se barokna palača, sada Galerija umjetnina »Branko Dešković« s djelima modernih umjetnika, posebno kipara B. Deškovića. U oblicima kasnoga baroka bila je sagrađena palača Martinis-Marchi s bogatim perivojem, danas porušena, i palača Lode, s koje potječe renesansno brončano kucalo iz radionice mlet. kipara Tiziana Aspettija. Pučka stambena arhitektura bogata je oblicima tradicionalno baroknoga podrijetla. Crkva dominikanskoga samostana na Glavici građena je u XV. st. kao jednobrodna građevina, poslije proširena još jednim brodom. Na gl. oltaru iz doba baroka nalazi se slika Bl. Dj. Marije s djetetom i svecima, rad Jacopa Tintoretta i njegove radionice. Na kasetiranom stropu ispod pjevališta nalaze se slike T. Kokolje, koje prikazuju apoteozu Sv. Dominika i dvanaest dominikanskih svetaca. Zvonik crkve započet je krajem XVI. st. i nakon više preinaka dovršen 1751. Obnova crkve Gospe od Karmena započela je u drugoj pol. XVIII. st. a 1801. dovršavaju je majstori obitelji Štambuk u okašnjelomu baroknom slogu.

LIT.: A. *Jutrović*, D. *Vrsalović*, D. *Domančić* i K. *Prijatelj*, Kulturni spomenici otoka Brača, Zagreb 1960. — Vraćajući se bolskim slikama, Spomenica u povodu 500. obljetnice dominikanskog samostana u Bolu, Zagreb 1976. — Galerija Bol (katalog), Bol 1981. — N. *Jakšić*, Predromanički reljef sa spomenom blaženog Teodora u Bolu na Braču, Prilozi—Dalmacija, 1985. — V. *Kovačić*, Kasnoantička cisterna u Bolu na Braču, ibid., 1986—87. — R. *Bužančić*, Dvije crkve na Braču obnovljene u ranom srednjem vijeku, ibid., 1991. — Samostani otoka Brača, Bol, 1993. V. K.

BOLANČA, Hinko, arhitekt (Krapanj, 18. I. 1918). Diplomirao na arhitektonskome odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu 1940 (D. Ibler). God. 1947—52. upravitelj je Sekretarijata za građevinarstvo u Puli, a 1952—56. bavi se i uređenjem brodskih interijera u pulskome brodogradilištu »Uljanik«. Nadahnut estetskim funkcionalizmom D. Iblera, i

uvažavajući suvremene arhitektonske ideje, projektira objekte od kojih su važniji; rekonstrukcija hotela »Riviere« u Puli, 1950; samački domovi u Puli i Labinu, 1953; tipske stambene jednokatnice u Podlabinu, 1954; motel u Limske kanalu, 1955; ambulanta Veruda 1956, stambeno-poslovne zgrade 1958. i Ekonomska škola 1959. sve u Puli.

LIT.: A. *Rubbi*, Stambena arhitektura u Puli od početka stoljeća do danas, Arhitektura, 1989—91, 208—210. R.

BOLKOVIĆ PIK, Gašpar, slikar i grafičar (Rab, 11. V. 1929). Završio je Akademiju u Zagrebu 1951. Od 1967. živi u Njemačkoj, a u Rabu ima vlastitu galeriju »Pik«. Slika primorske vedute, morsku faunu i mrtve prirode u minucioznomu crtežu i vedromu koloritu. Bavi se ilustracijom i primijenjenom grafikom.

BOLLÉ, Herman, arhitekt (Köln, 18. X. 1845 — Zagreb, 17. IV. 1926). Nakon završene graditeljske obrtno škole i prakse u građevnoj firmi svoga oca (1864—67), stupa 1867. u atelje arhitekta H. Wiethasea, autora velikih neogotičkih objekata u Kölnu, gdje se bavio nacrtima crkava i crkv. opreme. Od 1872. radi u Beču kod glasovitoga arhitekta F. von Schmidta, u čijem ateljeu izrađuje nacрте za namještaj i dekoracije crkava Weissgaerber, Brigittenau i Fünfhaus i vodi gradnju palače Narodne banke. Usporedo studira arhitekturu na bečkoj Akademiji. God. 1873. boravi u Njemačkoj a 1875/76. u Italiji, pomno crtajući spomenike antike, srednjega vijeka i renesanse. U Italiji upoznaje biskupa Strossmayera i I. Kršnjavoga, što je njegov životni put skrenulo u Hrvatsku. Već 1876. boravi

BOL, dominikanski samostan

